

КАЗУС № 4

А.А. и Б.Б., живеели на семейни начала, а В.В. бил първи братовчед на А.А. В началото на 2007 година А.А. заминал за Кралство Белгия, където живял в продължение на шест месеца. Там придобил представа за местата на платена любов и тарифите за извършените секс-услуги на територията на град Брюксел. Решил да изгради организация, която да му позволи да набира момичета, работещи като проститутки в България, които да бъдат изпратени в град Брюксел. Решил да организира тази „дейност“ като привлече като съучастници Б.Б. и В.В., които дали съгласието си за това. В създадената организация А.А. запазил ръководната си роля, а на Б.Б. и В.В., като лица познаващи особеностите на мястото и тънкостите на платените секс-услуги в град Брюксел, решил да повери контрола над проституиращите момичета. Тримата решили за набират, транспортират и укриват момичетата според възможностите си и конкретната ситуация, като не била определена точната функция на всеки от групата, а това се решавало според конкретната обстановка. Решили, при набирането на момичетата да им обещават пари и привилегии, за да могат да ги прехвърлят в Белгия. Решили средствата, заработени от реализираната престъпна дейност да бъдат прехвърлени в България, чрез програмата за парични преводи „Уестърн Юнион“, която гарантирала бързина на преводите и сигурност при получаването им от адресата.

В края на 2007 година тримата пристъпили към реализация на намислената престъпна дейност. А.А., заедно с Б.Б. започнали да търсят момичета с цел проституиране. В.В. пък останал в Белгия, за да организира посрещането на момичетата. След като така разпределили ролите си, А.А. и Б.Б. установили контакт с Д.Д. и Е.Е. - майка и дъщеря, тъй като знаели за тях, че проституирали на територията на България. Убедили ги, че в Белгия за същата дейност ще получават далеч по-високо възнаграждение. В „убеждаването“ се включил и В.В., с който А.А. и Б.Б., от една страна, и Д.Д. и Е.Е. –от друга, поддържали контакти чрез телефонни разговори. В хода на водените разговори на Д.Д. и Е.Е. било разяснено къде и как ще се извършват секс-услугите. Били договорени условия, при които 50% от възнаграждението щяло да остане при проституиращото лице, а останалото щяло да бъде получавано от А.А., Б.Б. и В.В. Поблазнени от щедро обещаните високи доходи, Д.Д. и Е.Е. се съгласили с условията. А.А., Б.Б. и В.В. се погрижили за снабдяването на двете жени със задгранични паспорти, като заплатили и сумата, необходима за издаването им. На 20.12.2007 година А.А. закарал Д.Д. и Е.Е. до Централна гара гр.София, откъдето тримата напуснали страната с автобус. Б.Б. останала в България, за да издирва други жени.

Едновременно с това А.А., поддържайки телефонна връзка с В.В., го уведомил кога ще пристигнат, за да организира посрещането им в Белгия. В град Брюксел В.В. посрещнал А.А., Д.Д. и Е.Е. Още от същата вечер Д.Д. и Е.Е. започнали да проституират. Спечелените от Д.Д. и Е.Е. суми били вземани от В.В., като на Д.Д. и Е.Е. били давани дребни суми за цигари, кафе и други неотложни нужди. Същевременно двете били подложени на физическо малтретиране и психически тормоз. Те започнали да се молят и да настояват да се върнат в България. Поради тази причина, след около четири месеца А.А. решил да върне Д.Д. и Е.Е. обратно в България. В тази връзка той наредил на В.В. да приготви багажа им, както и да им даде пари за път. А.А. убедил Д.Д. и Е.Е., че в България ще им даде „изработеното“ от тях. В.В. придружил Д.Д. и Е.Е. до

Джордж Лешкова

Съдебна палата
София

автогарата в град Брюксел, където ги качил на автобус за България. А.А. ги посрещнал в град София, след което ги закарал в дома им в град Оряхово. Пари обаче не им дал, въпреки обещанията си, което мотивирало Д.Д. и Е.Е. да подадат жалба в полицията. На неустановен ден през месец март 2008 г. А.А., Б.Б. и В.В. отишли в района на Околовръстният път на град София, където знаели, че проституира З.З. Те започнали да я убеждават, че в Белгия ще изкарва много повече пари, които ще ѝ стигнат за закупуването на жилище. Обещали ѝ изпитаните преди условия и модел на разплащане – 50 % от заработеното следвало да остане за нея и 50 % за тях. На 01.04.2008 г. А.А., Б.Б. и В.В. закарали З.З. до Автогарата на гр.София. Б.Б. и З.З. се качили на автобус за Брюксел, а А.А. и В.В. се върнали обратно. След пристигането им в Брюксел Б.Б. отвела З.З. в квартирата си, където имало и други неустановени момичета. З.З. била поставена да работи като проститутка в района на ЖП гарата в град Брюксел. Сумите, изработени от нея, били предавани на Б.Б. или В.В., като всяка извършена секс-услуга била под строг отчет и проституиращото момиче нямало възможност да укрива средства. На З.З. не били предоставяни „уговорените“ 50 % от заработените средства. З.З. също била поставена под психически и физически тормоз от А.А., Б.Б. и В.В. Принудена от тези обстоятелства, се завърнала в България. Известно време след това А.А., Б.Б. и В.В. започнали да я притесняват и уговарят отново да замине за Белгия, но тя отказвала. Започнали да я заплашват, което я мотивирало да подаде сигнал в полицията.

~~През периода на реализиране на престъпната дейност, заработените от проституиращите жени суми били прибирани от А.А., Б.Б. и В.В. и преведени от Белгия в България. Така Б.Б. изпратила следните преводи на А.А. – на 10.02.2008 г. – с контролен номер на превода 1200000001 – сумата от 5 000 евро, на 20.03.2008 г. – с контролен номер на превода 3400000002 – сумата от 6 000 евро. В.В. изпратил следните преводи на А.А. и Б.Б. – на 20.04.2008 г. с контролен номер на превода 5600000003 – сумата от 7 000 евро и на 01.05.2008г. с контролен номер на превода 7800000004 - сумата от 6 000 евро.~~

А.А., Б.Б. и В.В. инвестирали общата сума от установените парични средства, възлизащи на 24 000 евро, в покупката на три броя леки автомобили.

ВЪПРОСИ:

- 1.Квалифицирайте противоправните деяния, извършени от А.А., Б.Б. и В.В.;
- 2.Определете съставите на престъпления от обективна и субективна страна;
- 3.Налице ли са множество престъпления и по какъв начин следва да се определят наказанията за А.А., Б.Б. и В.В., ако бъдат признати за виновни?
- 4.Чия е подсъдността съгласно актуалното законодателство, както и тази пред въззивната и касационната инстанции?
- 5.Възможно ли е делото да се проведе по реда на глава XXVII от НПК – „Съкратено съдебно следствие“?

През м.декември 2009г. по инициатива на Антон Давидов, лицата Антон Давидов, Мирчо Богданов и Ивайло Василев, всички от гр. Пловдив и пълнолетни, се сговорили да набират чрез мобилни телефони стационарни телефонни номера на различни лица от други населени места, и да ги заблуждават, че техен роднина е извършил пътно-транспортно произшествие, при което е загинал човек, и за да бъде освободен от полицията, е нужно да дадат пари. Решили, че ако лицето се съгласи да даде пари, ще изпратят при него човек, който чрез парола ще ги вземе, и занесе на предварително уговорено място, след което ще ги приберат и разпределят помежду си. В същия период Антон Давидов убедил Здравко Кочев от град Асеновград, обл.Пловдивска, да участва в схемата със задача да получава парите от жертвите и да ги носи на място, което ще му се посочва, като част от сумата ще остава за него. Разпределението на ролите, възлагането на задачите, даването на указания и координирането на действията, вкл. мерки по прикриване дейността на групата, били поети и извършвани от Антон Давидов. За всеки отделен случай по указание на Давидов били закупувани нови карти на мобилни оператори, а използваните били изхвърляни.

На 11.12.2009г. Давидов предупредил Здравко Кочев, че предприема звънене. В присъствието на Мирчо Богданов, при поредно случайно набиране около 16.30 ч. се свързал с лицето Валентин Заков от град Асеновград, област Пловдивска. Казал му, че се обажда от 3 РПУ-гр.Пловдив, че синът му е задържан за катастрофа, при която е починал човек, и ако не иска синът му да отиде в затвора, трябва да даде 10 000 лева. Валентин Заков опитал да се свърже със сина си, но не успял, и при следващото позвъняване от страна на Давидов, и настояването да избира между пари и затвор, заявил, че самият той няма пари, но синът му Красимир Заков има, и ще даде тях. Антон Давидов обяснил на Заков, че при него ще отиде висок мъж, на когото срещу изрична парола трябва да предаде сумата. В разговора Давидов се осведомил за адреса на Заков и как изглежда, след което звъннал на Здравко Кочев и му уточнил къде, при кого трябва да отиде и какво да каже. С такси Кочев отишъл до дома на Заков в гр.Асеновград. Заков му дал всички спестявания на сина си в размер на 20 000 лева. По указания на Давидов, Кочев отделил 1 000 лева за себе си, върнал се в гр.Пловдив и оставил парите на конкретно указаното от Давидов място, като описал на Давидов как изглежда пакетчето с пари, след което се прибрал в дома си. Малко по-късно Ивайло Василев, съгласно своята роля, прибрал парите и същите били разпределени между него, Антон Давидов и Мирчо Богданов.

Междувременно Валентин Заков подал жалба в полицията. След проведени оперативно-издирвателни мероприятия на 15.12.2009г. Здравко Кочев бил разкрит. Той

Валентин Заков
19/12/2009
Здравко Кочев
Депрест Асеновград

признал извършеното, предал доброволно сумата от 1 000 лева, и се съгласил да сътрудничи на полицията.

На 21.12.2009г. Антон Давидов отново предупредил Здравко Кочев, че започва да звъни. В присъствието на Мирчо Богданов, при поредно случайно набиране, около 20.00 часа, Давидов се свързал с лицето Спаска Пастуркова от град Асеновград, обл.Пловдивска. Обяснил й, че се обажда от 2 РПУ-гр.Пловдив, че внукът й е арестуван, и ще му даде телефона да разговаря с нея. Имитирайки внука, с преправен глас, Давидов обяснил на Пастуркова, че е задържан във 3 РПУ-Пловдив, тъй като е блъснал възрастна жена, която е починала, и трябва да даде 10 000 лева, за да бъде освободен. Пастуркова отговорила, че не разполага с такава сума. При това, вече със свой глас, Антон Давидов я попитал каква сума може да събере. Пастуркова отговорила, че има само 1 000 лева. Давидов й обяснил, че трябва да предаде сумата на висок мъж, който ще дойде при нея, срещу парола, и внукът й ще бъде освободен. След това се обадил на Здравко Кочев и му дал конкретни указания. Кочев уведомил полицията и веднага потеглил към адреса в Асеновград. Там получил парите от Пастуркова, и се свързал с Давидов, който му разпоредил да не идва до град Пловдив предвид малкия размер на сумата. Здравко Кочев предал сумата от 1 000 лева на полицията с приемо-предавателен протокол.

На 09.01.2010г. Давидов отново предупредил Кочев да е в готовност. Към 14.00 часа Давидов се свързал с лицето Бонка Кунева от гр. Хисар, обл.Пловдивска. Представяйки се за сина й, и имитирайки плач, Давидов съобщил на Кунева, че е задържан в 3 РПУ-Пловдив, защото е блъснал дете, което е починало, и за да бъде освободен трябва да бъде дадена сумата от 15 000 лева. Бонка Кунева „припознала” гласа на сина си и му казала, че в себе си има само 5 000 лева. Антон Давидов, вече със свой глас, попитал Кунева, дали има пари в банката. Тя заявила, че може да изтегли още 10 000 лева. Давидов й обяснил, че наличната сума трябва да предаде на човек, който ще отиде при нея, а останалите ще предаде след като ги изтегли. След това се обадил на Здравко Кочев, който отишъл в жилището на Кунева в гр. Хисар и получил сумата. Кунева съобщила на Давидов по телефона за предаването на парите, а той й обяснил, че като изтегли останалата сума пак ще се чуят. Кунева отишла до банката и изтеглила сумата от 10 000 лева, обадила се на Давидов, и по аналогичен начин сумата била предадена на Кочев.

Здравко Кочев уведомил органите на МВР за случилото се и предал получените общо 15 000 лева, като междуременно поддържал телефонна връзка с Антон Давидов, който му наредил да задържи част от парите за себе си, а останалите пари да занесе в Пловдив. С приемо-предавателен протокол от 09.01.2010г. на Кочев бил предаден от полицейските органи пакет в бежова опаковъчна хартия, наподобяващ пачка банкноти, с размери 15/8 см., поставен в запечатан бял пощенски плик.

Около 20.30 часа на същата дата Кочев отпътувал за Пловдив с посочения пакет. Давидов предупредил Богданов и Василев, че „сделката е станала“ и трябва да приберат парите, когато бъдат оставени. По телефона указал на Кочев къде точно да остави парите, като неколккратно променял мястото и съответно разпореждал на Кочев да сменя транспортното средство. В момента на оставяне на парите Здравко Кочев по искане на Давидов го уведомил как изглежда пакетът, и че наоколо няма хора. Давидов изпратил Богданов и Василев да приберат пакета с парите. Мястото било наблюдавано от полицейски органи и при взимане на пакета около 01.30 часа на 10.01.2010г. Богданов и Василев били задържани. По делото като веществени доказателства били иззети описаният пакет, СИМ-карти, мобилни телефони, хартиени бележки с телефонни номера.

Тъй като Валентин Заков дал на Здравко Кочев всичките спестявания на сина си Красимир Заков, десет дни след случилото се самоубил.

Антон Давидов е осъждан с присъда, влязла в законна сила на 15.01.2007г. за престъпление по чл.210 ал.1 т.2 вр.чл.209 ал.1 от НК на 11 м. лишаване от свобода с отлагане на изтърпяването по реда на чл.66 ал.1 от НК за изпитателен срок от 3 години.

Мирчо Богданов е осъждан с присъда, влязла в законна сила на 10.02.2007г. за престъпление по чл.210 ал.1 т.2 вр.чл.209 ал.1 вр.чл.18 ал.1 от НК на 9 м. лишаване от свобода с отлагане на изтърпяването по реда на чл.66 ал.1 от НК за изпитателен срок от 3 години.

Ивайло Василев е осъждан за престъпление по чл.209 ал.1 от НК с присъда, влязла в законна сила на 15.07.2008г. на 9 месеца лишаване от свобода с отлагане на изтърпяването по реда на чл.66 ал.1 от НК за изпитателен срок от 3 години.

Здравко Кочев е неосъждан.

Съгласно ПМС № 1/10.01.2009г. за периода 1 януари 2009 - 31 декември 2009г. размерът на МРЗ е бил 240.00 лева. Съгласно ПМС № 326/30.12.2009 г. за периода 01.01.2010-31.08.2011г. МРЗ е била 240.00 лева.

ВЪПРОСИ :

1. Каква е правната квалификация на извършените деяния от всяко лице?
2. Определете дали е множество престъпления, продължена или продължавана престъпна дейност.
3. Чия е подсъдността по настоящото дело, както и тази пред въззивната и касационната инстанции?
4. Дали са основания да бъде поискано от съда постановяване на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо някое от лицата?
5. Приложим ли е чл.78а от НК?
6. Как следва да бъдат определени наказанията на осъдените лица, при условие, че бъдат признати за виновни?

КАЗУС № 3

А.А. и Б.Б. се запознали в началото на 2012 г. и станали приятели. През пролетта на 2012 г. семейството на А.А. било в затруднено финансово положение. По това време Б.Б. се занимавал с разпространение на наркотични вещества, но нямал влязла в сила присъда за това противоправно деяние. В тази връзка той решил да използва затрудненото финансово състояние на А.А.(неосъждан) и да го накара да пренесе наркотици от Република България в чужбина. В изпълнение на намеренията си Б.Б. се свързал с А.А. по мобилния си телефон, като в хода на разговора двамата се разбрали да се срещнат на 21.04.2012 г. в град Враца. Б.Б. предложил на А.А. да пренесе наркотици от България до Румъния. За „услугата“ му обещал 7 000 евро. Пренасянето следвало да стане в близките няколко дни с лек автомобил, който се уговорили да бъде закупен от Б.Б. на името на А.А. Поради липсата на средства и възможността за бърза печалба А.А. се съгласил. Двамата отишли до автокъща за продажба на употребявани автомобили. Там харесали лек автомобил марка „Сеат“ модел „Ибиза“, без първоначална регистрация в България. Б.Б. го заплатил. На следващия ден 22.04.2012 г. А.А. регистрирал горепосоченото МПС в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр.Враца. Още същия ден, следобяд, Б.Б. взел лекия автомобил, за да бъде укрито в него наркотичното вещество. На 24.04.2012 г. двамата се срещнали на бензиностанция в непосредствена близост до гр.Враца. Там бил и лекия автомобил „Сеат Ибиза“. В него били поставени общо 20 бр. пакета с наркотично вещество – героин. Пакетите били в кръгла форма, опаковани с кафява лепяща лента. Те били укрити, както следва:

- 5 бр. във вътрешността на резервната гума, поставена в багажника на лекия автомобил;
- 4 бр. в по-малката задна седалка;
- 11 бр. в по-голямата задна седалка.

На двете седалки вътрешната част била издълбана. Пакетите били в образуваната кухина. След поставянето на седалките на мястото им в лекия автомобил, те оставали не забелязвани на поглед. Уговорили се А.А. да потегли на следващия ден – 25.04.2012 г. за Румъния през ГКПП Оряхово, като трябвало да премине границата късно вечерта. Б.Б. заредил резервоара на автомобила и предал ключовете и документите му на А.А.

След като се разделили А.А. решил да провери, къде е укрито наркотичното вещество. Видял същото. Преценил, че това в резервната гума не е добре укрито, тъй като джантата била изкривена, а гумата мека. Извадил 5 бр. пакети от там, от тях 4 бр. укривил в двете фабрично произведени кухини под корите на предните калници в ляво и дясно зад предните гуми. Последния пакет скрил зад декоративната кора на задната дясна врата на лекия автомобил. Вечерта започнал да се притеснява относно пренасянето на наркотичното вещество на следващия ден. След проведен обаче разговор с Б.Б., който му обещал още 1 000 евро в допълнение към уговореното възнаграждение, А.А. приел да изпълни поетия ангажимент. Всичките пари трябвало да бъдат получени при предаване на наркотичното вещество в град Бекет, Румъния. По указание на Б.Б., А.А. трябвало да го уведоми по телефона при преминаването на границата между България и Румъния и при пристигането в град Бекет.

На 25.04.2012г., около 23.20 ч., А.А. с лек автомобил марка „Сеат Ибиза“ с врачанска регистрация влязъл в района на ГКПП гр.Оряхово. Насочил се към трасе „Изход“. Там преди границата с Румъния той бил спрян за проверка от двама

Казус № 3

19.04.2012

Стефан Стефанов

служители на митница Лом. Те попитали А.А. дали пренася стоки в нарушение на закона. Той отговорил отрицателно. Митничарите извършили проверка на лекия автомобил, при която открили укритото наркотично вещество. Своевременно уведомили органите на МВР, като А.А. бил задържан. Впоследствие наркотичното вещество било претеглено. То се оказало общо 15 кг. хероин с приблизителна стойност около 600 000 лв.

На 26.04.2012 г. А.А. бил привлечен в качеството на обвиняем като в дадените си обяснения признал гореизложената фактическа обстановка. В тази връзка разследващия орган извършил претърсване и изземване в дома на Б.Б., находящ се в гр.Враца, където в една от стаите били открити 3 броя антични сребърни монети, датиращи от периода 300 – 280 година пр.н.е. Те били движима културна ценност – археологически движими вещи, свидетелстващи за тази епоха и са обект на археологията. Същите били иззети по надлежния законов ред, като Б.Б. също бил задържан.

ВЪПРОСИ:

1. Квалифицирайте противоправните деяния, извършени от А.А. и Б.Б.;
2. Определете съставите на престъпления от обективна и субективна страна;
3. Налице ли са множество престъпления и по какъв начин следва да се определят наказанията за А.А. и Б.Б, ако бъдат признати за виновни?
4. Може ли делото да се разгледа по реда на глава XXIX от НПК - „Решаване на делото със споразумение“?
5. Възможно ли е делото да се проведе по реда на глава XXVII от НПК – „Съкратено съдебно следствие“?